

Àma Gloria

De zesjarige Cléo groeit op in Parijs. Omdat haar alleenstaande vader veel weg is voor zijn werk, wordt ze al sinds haar geboorte opgevoed door kindermisje Gloria. Cléo en Gloria zijn onafscheidelijk. Tot Gloria een telefoontje krijgt van haar familie dat ze dringend terug naar thuisland Kaapverdië moet om voor haar eigen kinderen te zorgen. Gelukkig mag Cléo de zomer bij Gloria in Kaapverdië doorbrengen, een laatste periode om samen herinneringen op te bouwen.

Àma Gloria was de openingsfilm van de sectie La Semaine de la Critique in Cannes en de superlatieven volgden al snel na de première: wondermooi, hartverwarmend, gevoelig, oprecht, klein maar onvergetelijk. Dit soloregiedebuut van Camera d'Or-winnaar Marie Amachoukeli is een masterclass in inleving. Een bijzondere inkijk in een warm proces van liefhebben en toch loslaten. De ontzettend natuurlijke acteerprestaties – de piepjonge Louise Mauroy-Panzani is verbluffend – worden verrassend aangevuld met aquarel animaties.

Regie: Marie Amachoukeli
Cast: Louise Mauroy-Panzani, Ilça Moreno Zego, Abnara Gomes Varela, Fredy Gomes Tavares, Arnaud Rebotini
Frankrijk, 2023
FR gesproken, NL ondertiteld
Duur: 1u24

BINNENKORT

WJL

ma 11.12.23 – 9u15 + 19u

L'amour tout court
 + Strange way of life
 di 12.12.23 – 20u30

Het Smelt
 di 19.12.23 – 20u30
 di 2.01.24 – 20u30

Superkat Maurice (5+)
 wo 3.01.24 – 15u

Fallen Leaves
 di 9.01.24 – 20u30

Holly
 di 16.01.24 – 20u30

Squaring The Circle (The Story of
 Hypnosis)
 ma 22.01.24 – 20u30

About dry grasses
 di 23.01.24 – 19u30

Here
 di 30.01.24 – 20u30

Augure
 di 6.02.24 – 20u30

J'aime la vie
 di 13.02.24 – 20u30

Killers of the flower moon
 di 20.02.24 – 19u30

Priscilla
 di 27.02.24 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

Recensie - ÀMA GLORIA: DE VERSCHEURENDE LIEFDE TUSSEN KIND EN NANNY

Ruben Nollet, De Tijd, 19.09.23

Cléo, een meisje van zes, ziet haar oppas Gloria doodgraag. Wanneer de vrouw terug moet naar Kaapverdië snapt Cléo er niets van. De Franse film 'Àma Gloria' vertelt een eenvoudig verhaal met een bijzonder complexe emotionele lading.

Als kind had de Franse cineaste Marie Amachoukeli een fulltime oppas. Lorinda heette ze, en ze kwam uit Porto. Terwijl Mariës ouders aan het werk waren, zorgde de vrouw ervoor dat het kind niets tekortkwam. 'Ma maman de coeur', noemt Amachoukeli haar.

'We hebben vandaag nog altijd een hechte band. Ze noemt me nog steeds 'ma fille', en als ik het moeilijk heb, bel ik haar op.' Wat de jonge Marie echter niet wist, is dat Lorinda in Portugal al eigen kinderen had, en dat ze naar Frankrijk was gekomen om geld te verdienen zodat ze hun een beter leven kon schenken.

Marie snapte er dan ook niets van toen Lorinda op een dag plots terugging naar haar gezin. 'Ik was zes jaar oud en ik had het gevoel dat mijn leven voorbij was', herinnert de regisseur zich. 'Ik heb toen trouwens geweigerd om afscheid te nemen van haar. Ik wou niet dat ze wegging.'

De ervaring was zo ingrijpend dat Amachoukeli de nood voelde om die opnieuw onder de loep te nemen in een ontroerende semi-autobiografische film. 'Àma Gloria' vertelt het verhaal van een zesjarig meisje uit Parijs, Cléo, dat op heel jonge leeftijd haar moeder verloor en sindsdien grootgebracht wordt door Gloria, een vrouw uit Kaapverdië.

Gloria is haar hele wereld, en die stort in elkaar wanneer haar geliefde oppas laat weten dat haar eigen gezin haar weer nodig heeft. 'Ik wou begrijpen wat die band tussen mijn oppas en mezelf precies in elkaar stak', legt de cineaste uit. 'Hoe de relatie met een vrouw die betaald wordt om voor jou te zorgen ook liefde kan worden en hoe dat uit de hand kan lopen.'

Impact

Het verdriet en onbegrip van de kleine Cléo vertellen echter maar de helft van het verhaal, weet Amachoukeli. Ook Gloria zit in een onmogelijke situatie. Omdat ze haar eigen kinderen bij hun grootmoeder achterliet om hen financieel te kunnen ondersteunen, leerde ze hen nooit kennen. En nu ze naar hen terugkeert, laat ze Cléo achter, ook weer een kind dat naar haar moederliefde verlangt.

'Ik wou absoluut ook bekijken wat de impact is voor iemand als Gloria', stelt de cineaste. 'En tegelijk wou ik het kind confronteren met een waarheid die ze nooit te zien zou krijgen als ze thuisbleef. Daarom laat ik Cléo in de film een reis maken naar Kaapverdië om haar oppas nog eens te zien. Dat heb ik als kind nooit gedaan.'

Om de complexe thematiek zo precies mogelijk scherp te stellen, ging Amachoukeli praten met verschillende vrouwen die net als Gloria hun eigen gezin verlaten hebben om in een rijker land de kinderen van iemand anders groot te brengen. In Frankrijk is het schering en inslag, in die mate zelfs dat sommige nanny's van generatie op generatie 'doorgegeven' worden.

En intussen groeien hun eigen kinderen op als totale vreemden. 'Het onderwerp is eerder taboe', onderstreept Amachoukeli. 'Niemand praat erover omdat het in wezen verschrikkelijk is. Wij als rijke westerlingen willen het debat niet voeren, omdat het ons slecht uitkomt. Wij profiteren tenslotte van onze economische superioriteit om onze kinderen toe te vertrouwen aan iemand anders, terwijl we zelf gaan werken. En die vrouwen vinden het dan weer moeilijk om over hun eigen kinderen te praten omdat ze er nauwelijks een band mee hebben.'

Babyblik

Tijdens die gesprekken met nanny's leerde ze trouwens Ilça Moreno Zego kennen, die in de film de rol van Gloria voor haar rekening neemt. Amachoukeli voelde dat haar ervaringen en inzichten een meerwaarde zouden zijn, en dus herschreef ze het scenario helemaal op haar maat.

Het verklaart waarom Gloria net als de actrice uit Kaapverdië komt en waarom de tweede helft van de film zich afspeelt in het dorp waar Ilça echt vandaan komt. Veel lokale bewoners duiken trouwens op als nevenacteurs en figuranten. 'Al die mensen hadden iets te bieden, want ze hebben bijna allemaal voeling met het verhaal dat 'Àma Gloria' vertelt', zegt de cineaste. 'Mijn rol als filmmaker is dan om goed te observeren en me te laten inspireren door wat ze mee willen geven.'

Ilça Moreno Zego is als niet-professionele actrice een ontdekking en ze geeft 'Àma Gloria' een overtuigende authenticiteit, maar de film is vooral zo pakkend en laat zo'n diepe indruk na dankzij de ronduit verbluffende vertolking van de piepjonge Louise Mauroy-Panzani als Cléo. Het meisje heeft niet alleen een onweerstaanbaar snoetje, ze geeft bovendien blijk van een emotionele rauwheid die je zelden ziet bij een kind. 'Louise fascineerde me, omdat ze enorm goed kan luisteren en meevoelen', knikt Amachoukeli. 'Ze ziet eruit als een baby en tegelijk heeft ze een blik in haar ogen alsof ze dingen begrijpt die ik zelf nog altijd niet begrepen heb.'

Lees meer op de website

<https://www.ccstrombeek.be/film/ama-gloria>

